8. štev. Poštnina plačana v gotovini. Celje, pondeljek 28. januarja 1929. Leto XI

Izhaja v pondeljek in četrtek.
Stane mesečno Din 7·— za inozemstvo Din 20·—.
Posamezna številka 1 Din.
Račun poštno-čekovnega zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo in upravništvo: Celje
Strossmayerjeva ulica 1 pritličje
Rokopisov ne vračamo.
Oglasi po tarifu.
Telefon int. štev. 65

Ponovna izjava Nj. Vel. kralja Aleksandra.

»Hrvati bodo tudi nadalje Hrvati, Srbi Srbi, Slovenci Slovenci, a vsi bodo ponosni, da so Jugoslovani.«

Reuterjeva poročevalska pisarna v Londonu, največja časnikarska poročevalska pisarna na svetu, je objavila preko poročevalske pisarne »Avale« v Beogradu razgovor svojega dopisnika Fergusona z Nj. Vel. kraljem Aleksandrom. Kralj je sprejel tega časnikarja, ki je bil nekdaj na solunski fronti, izredno ljubeznjivo. V razgovoru mu je obširno razložil vzroke prihoda sedanje vlade in mu je med ostalim tudi povedal, da sta mu že početkom l. 1928 nasvetovala Stjepan Radić in Svetozar Pribičević vlado z oficirjem (celo izrecno z generalom Živkovićem) na čelu. Radi važnosti citiramo nadaljevanje »Reuter-Avalinega« poročila po »Politiki«:

»Nj. Vel. kralj je nadaljeval:

»Na katero osebo naj bi se bil obrnil in kje naj bi bil našel nevtralne ministre? Vsi so pripadali strankam ali pa so bili v zvezah z osebami, ki so pripadale strankam. Hkrati mi je bila tudi neljuba misel na oficirja, ki naj bi se mešal v politiko. Stalno sem pazil na to, da se vojska ne zastrupi s politiko, ker bi to lahko imelo usodne posledice za vojsko. Moje najtežje borbe v prošlosti so se nanašale prav na vprašanje imenovanja civilne osebe za ministra vojske. Čutil sem, da bi taka postavitev zanesla v vojsko enako stanje, kakršno se je bilo razpaslo v drugih resorih in da bi mogla taka postavitev privesti do tega, da bi prodrli v vojsko razorni vplivi. Opozoril sem ministre, da bi komprmitiranje vojske nasprotovalo v prvi vrsti njihovim interesom. Ponosen sem na svojo vojsko, ki je docela zdrava.«

Čutil sem, da je misel na njegove sijajne čete ganila kralja.

»Za tem so postajale razmere še kaotičnejše«, je nadaljeval kralj, »zlasti po nesrečnih dogodkih v Narodni skupščini 20. junija lanskega leta. Prepričal sem se, da mi ni preostajala nobena druga pot, in sem prevzel vso odgovornost za svoj korak.«

»6. januarja sem poklical ministre v svoj kabinet in jim izročil proklamacijo, ki je nihče od njih preje ni videl. Nagovoril sem jih: »Čitajte in dobro premislite moje besede, ker izražajo moje najbolj iskrene namene. Ako vam te besede ne ugajajo, ne morem za to. Jaz prevzamem na svoja pleča vso odgovornost za svoj korak, o katerem sem uverjen, da bo privedel do popolnega uspeha.«

»Koliko časa boste v to potrebovali, Vaše Veličanstvo?«

»Vidite, to je vprašanje, na katero je najtežje odgovoriti. Tega vam ne morem reči. Odklanjam vsak poskus prerokovanja. Želim se vrniti v normalno življenje, čim bo to omogočilo delo na preureditvi. Pred vsem se je treba osvoboditi elementov brez vrednosti, ki preprečujejo delovanje stroja. Svojo hišo moramo spraviti v red in končati s strankami, kojih glavna misel je bila širiti neslogo in poglabljati razlike med našimi plemeni, ki so po srcu in duši eno. V pogledu nacijonalnih občutkov ni nobene stvarne razlike med Slovenci, Hrvati in Srbi. Vsi potekajo iz ene in iste družine, v kateri ni niti sledu separatističnih občutkov.«

Na moje vprašanje, ali zahteva razvoj jugoslovenskega edinstva uničenje individualnosti onih elementov, iz katerih obstoja, je Nj. Vel. kralj odvrnil:

»Ne. Kakor je znano dejstvo, da Angleži ali Škoti niso nič slabši Britanci, tako bodo Hrvati ostali še nadalje Hrvati, Srbi Srbi, a Slovenci Slovenci, vsi pa bodo ponosni, da so Jugosloveni.«

Govoreč o odnošajih z inozemstvom je kralj tehtal vsako svojo besedo, zlasti ko je omenjal postopanje nekih tujih držav. Dodal je:

»Mi iskreno ljubimo mir. Mi želimo, da zvesto spoštujemo pogodbe in da se izogibamo vsakršnemu izzivanju. Vojna pomeni nesrečo. Ne samo v nacijonalnem pogledu, temveč tudi v mednarodnem. Vse naše stranke, pa najsi se še tako razlikujejo v notranjih vprašanjih, soglašajo v zavesti, da mora misel miru prešinjati vso našo politiko. Naša edina želja je, da stopamo po poti miru, a v notranjem pogledu moramo urediti odnošaje tako, da lahko razvijemo vse svoje sposobnosti in učvrstimo vse svoje tvorne sile.«

Nj. Vel. kralj, ki je ves čas razgovora govoril iskreno in prisrčno, je nato še pristavil:

»Le izvedite sami anketo o narodnem razpoloženju. Pojdite kamorkoli in prepričajte se o pravem narodnem razpoloženju.«

Ko sem uvidel, da nimam več vprašanj, ki bi jih lahko stavil, mi je Nj. Vel. kralj dovolil, da sem se poslovil.

V teku tega enournega razgovora sem se prepričal, da krije mir, ki sem ga našel pri kralju, moč značaja in voljo za dosego cilja, ki bi je ničesar ne moglo pokreniti z njene poti. Ta cilj je edinstvo njegove kraljevine in sreča njegovega naroda.«

Carantanica.

Graška »Tagespost« je ponovno priobčila članke bivšega nemškega poslanca v Narodni skupščini, v katerih se pritožuje nad obravnavanjem jugoslovanskih Nemcev v narodnem oziru in stavi naši vladi »rešitev slovenskega vprašanja na Koroškem« za vzor. Tam da so razmere za koroške Slovence »idealne«. Poslancu Grasslu jedko odgovarja koroški »Slovenec« sledeče:

»V kolikor so pri nas razmere »idealne«, pač čutimo vsi, posebno oni, ki morajo gledati našo mladino na povsem pogrešenih potih. Če jugosl. nemški poslanec Grassl trdi, da utegne novi jugosl. šolski načrt prikrajšati jugosl. nemško manjšino, oziroma njeno šolstvo, ker bodo na jugosl. nemške šole lahko prišli nenemški učitelji, moramo reči mi, da so pri nas na Koroškem razmere že take, da jih noben načrt poslabšati ne more. Manjšinsko šolstvo z izključno nemškim učiteljstvom je pri nas vendar neizpodbitno dejstvo. Če poslanec Grassl z resnim povdarkom take razmere jugoslovanski vladi stavi za vzor, tedaj bo nemška manjšina v Jugoslaviji pač pomilovanja vredna.

Obstojata samo dve možnosti. Piše li g. Grassl to iz zlobe ali nevednosti? Prvo se nam zdi povsem neverjetno, pač pa najbrže vsa njegova izvajanja slone na popolnem nepoznanju koroških razmer. Razprava o kulturni avtonomiji *sama na sebi* še nikakor ni v stanu zboljšati razmer, posebno ne, ker nemške stranke koroškega deželnega zbora to vprašanje že od vsega početka niso smatrale resnim. S črtanjem § 31. so se nemške stranke postavile na stran »Heimatbunda« in so avtonomijo pokopale. Žal v deželnem zboru ni v nobenem vprašanju take enotnosti, kakor v narodnem, kjer stoje desničarji in levičarji z Velenemci na isti liniji, da se Slovencem principijelno ne ugodi v nobeni zadevi. Samo gotovi listi mnogo pišejo o kulturni avtonomiji koroških Slovencev, *da varajo javnost*, nemško in inozemsko.

Sledeča zanimivost se nam je dogodila pred časom. V nemški družbi smo prišli na koroške razmere. Gimnazijski profesor zgodovine in zemljepisja se je za to stvar posebno zanimal, ker razlaga svojim učencem v 4. in 8. razredu domoznanstvo, kjer mora govoriti tudi o narodnih manjšinah v Avstriji v zvezi seve z nemškimi manjšinami v inozemstvu. Prvo je bilo šolsko vprašanje. Koliko slovenskih šol, koliko slovenskih učiteljev? Ko smo mu pojasnili, da sta nameščena samo dva slovenska učitelja, ki sta se priznala, Aichholzer in Herzele, in eden od teh še na popolnoma nemški šoli, in ko smo mu pojasnili koroško pojmovanje manjšinske šole, nam je odgovoril: »Das ist ja ein Ding der Unmöglichkeit!« »Kako je obiskano slovensko učiteljišče v Celovcu, kako slovenska gimnazija?«, je bilo nadaljno vprašanje. V prvem trenutku seve nismo vedeli, je li omenjeni gospod mislil to vprašanje resno ali samo v šali. Ko smo se o prvem prepričali, smo mu tudi to stvar pojasnili, *da slovenski kandidati na učiteljišče v Celovcu sploh nimajo pristopa*, da pa je na gimnaziji okoli 40 do 50 slovenskih študentov. In število slovenskih uradnikov? Ko mu pojasnimo, *da v javnih službah razen na župnijah sploh nimamo svojih ljudi*, nam je odgovoril: »So weit hat man es nicht einmal in Südtirol gebracht. Nach allem, was in den Zeitungen über Kärnten zu lesen war, hatte ich mir das Bild gemacht, wie ich es eben geschildert habe und das erzähle ich auch meinen Schülern in der Vaterlandskunde.« (Tako hudo ni niti na južnem Tirolskem. Iz časnikov sem si ustvaril to sliko, ki sem jo vam sedaj obrazložil in to pripovedujem tudi svojim učencem v domoznanstvu.) Tako je informirana in poučena o koroških razmerah vsa nemška javnost in potem ni nič čudnega, če članki, kakor jih piše bivši poslanec Grassl, vzbujajo hudo nevoljo nad razmerami Nemcev v Jugoslaviji. Ako se bo jugoslovanska vlada res po Grasslovem receptu poslužila koroškega primera, tedaj bodočnost jugoslovanskih Nemcev ni rožnata, čeprav pripadajo 70-milijonskemu, kulturno visoko stoječemu narodu.«

Tako je. To zavestno varanje nemške in celo zapadnoevropejske javnosti v zvezi z gotovimi aspiracijami štajerskih Nmcev cis in trans je tudi glavni razlog, da ne moremo priti z nemškim narodom do tistega prijateljstva, ki bi koristilo nam in Nemcem.

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann. 28

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»Človeče magistratno, oni se peljeta brez listkov«, je ponovil mojster. »Primejo ju kje, ker ste brez vsega — zaradi kontrabanta . . .«

Ubogi Vejvara se je začel potiti. Pepico primejo!

»Gospod, v najslabšem slučaju plača milostljiva gospa dvakrat . . .«

»S čim plača, nesrečni človek!« je rekel potihoma gospod Kondelik, da bi se okoli ne slišalo, »s čim — povejte mi! Ženska sama nima pri sebi niti krajcarja, posebno pa, če je še mož zraven. Iz tega lahko nastane kolosalna sramota!«

Vejvara je gledal nepremično v vodo, kakor bi meril daljavo med tem parnikom in onim, ki je že davno izginil ali pa kakor bi premišljal, ali naj skoči v vodo in plava za damama. Če tudi mu je prišla v glavo taka vratolomna misel, mojster ga je naglo zdramil iz nje:

»Tudi dobro tako, Vejvara! To jih vsaj ozdravi — prav pošteno jih to spametuje. To imam rajši kakor tri desetice. Samo nekaj si še želim, Vejvara: vas bi rad videl v vodi! Danes — do vratu!«

O, ko bi Vejvara vedel, da umiri s tem očeta ljubljene Pepice, bi skočil brez pomisleka v Vltavo. Toda vse to bi ne pomagalo Pepici, ako je v kakem mučnem položaju. Duša draga, kaj se godi s teboj!

Drugače je šlo vse še dosti dobro. Zdelo se je sicer, kakor bi se mali parnik vedno zadeval ob kamne na dnu reke, toda stlačil se je srečno pod most, pustil za seboj Podskalo, Vyše gradsko skalo, Podol in se bližal počasi Zlichovu, kjer je moral pristati in odložiti prvo porcijo izletnikov. Nebo se je veselo smehljalo, gladina reke je bila kakor zrcalo, druge ladje ni bilo videti in zdelo se je, da se vožnja srečno konča. Da, to se je vse zdelo. Toda praški »salonski« parniki Goldmannovi in njih vodje so postali slavni vsled ladjinega dna, katero znajo namakati in zadeti z njim ob vsako najmanjšo oviro — in tako se je zgodilo tudi sedaj. Mali parnik se je že gugal kakor v spanju in iskal mesto, da bi dosegel breg, naenkrat pa se je močno stresel, pod vodo je nekaj zaškripalo, prednji del parnika se je dvignil, vijak je utihnil, parnik je obstal — skoro dvajset korakov od brega.

In takoj po tem sunku se je nekdo oglasil:

»Vraga, nekje mora biti luknja — voda se nabira!«

Nastal je strah, krik, opomini uslužbencev, jok žensk in otrok in vse se je gnetlo h kraju palube pri bregu. Parnik se je sumljivo nagnil.

Gospod Kondelik je od strahu koprnel. Ni se mogel ganiti, bil je obklopljen od vseh strani, mečkan, tlačen je čutil, kako se ga oprijemlje od zadaj nekoliko rok. To je bila nema prošnja za pomoč, za rešitev. Smrten pot mu je vstal na čelu. Sedaj je že tukaj! Cela barčica se prevali v vodo, zagrne potnike in on bedno pogine z drugimi — ne vrne se več v svoje prijazno stanovanje živ, ampak samo kot rumeno, napihnjeno mrtvo truplo. In žena in hčer — kdo ve, če se tudi kje ne potapljata . . .

Daljše mojstrovo premišljevanje je pretrgal klic uslužbencev:

»Gospodje, prosim, v vodo — za krščeno voljo, le hitro — in nosite dame in otroke na breg — če ne, se ne ganemo!«

Vsa čast — Vejvara je bil prvi v vodi do pasu. Zgrabil je neko gospodično, vzel jo v naročje in je brodil z njo k bregu. Mojstru Kondeliku se je delala tema pred očmi — toda ni bilo časa, da bi premišljal. Množica, ki ga je tlačila, ga je pritiskala sedaj vedno bolj h kraju, s parnika je že skočila v vodo cela vrsta mož — prišlo je tudi na gospoda Kondelika. Zadržal je sapo, zaprl oči, dvignil roko, da bi se pokrižal — toda že ni bilo več časa za to. Niti vedel ni, ali je skočil sam, ali so ga vrgli s palube — naglo je letel »Zgubljen sem!« — toda niti ta misel se ni končala. Padec je bil hitrejši. Okroginokrog je pljuskalo, voda mu je brizgnila v obraz — in naglo je objel hlad gospoda Kondelika, tako, da mu je silila vsa kri k srcu. V padcu je skrčil nogi, potopil se je v reki do prs in razburkana voda ga je zanesla; čudno, da ni padel.

»K bregu, k bregu!« je bila njegova prva misel, ko je odprl oči, toda še predno je napravil korak v tem nenavadnem elementu, že se ga je oklenila okoli vratu neka gospa in hočeš nočeš, je moral postati njen rešitelj.

»Gospod!« je klicala rešena, ko jo je položil na bregu, »tam imam še otroka — hčerko, pomagajte ji!«

»Jo že nesejo, gospa«, je odgovoril gospod Kondelik in se je kar najhitreje oddaljeval od reke. Bil je prepričan, da se je otel iz strašne nevarnosti — ni hotel skušati Boga še enkrat.

Čez nekaj časa je bil parnik »flott«, kakor pravijo mornarji. Zadel je ob star kol, ki se je skrival pod vodo, in ko je bil prazen, se je zopet zagugal na vodi.

»Kdor ima listek za nadaljno vožnjo, naj vstopi!« je klical krmar na pristaniškem mostičku premočenim rešiteljem in rešencem.

Onih, ki se niso hoteli dalje peljati, je bilo veliko več kot ostalih lahkomiselnih ljudi, ki so zopet zaupali drago življenje gugajočemu se parniku.

Ko je Vejvara izvil vodo iz obleke, je zagledal v množici mojstra Konde-

Vse politične stranke v državi razpuščene.

V četrtek, 24. januarja je izdalo notranje ministrstvo odlok, ki odreja razpust vseh političnih strank, vkolikor že niso bile prejšnje dni razpuščene v smislu določil § 3 zakona o zaščiti države kot plemenske ali verske. Potemtakem so še razpuščene Narodnoradikalna stranka, Demokratska stranka, Samostojna demokratska stranka, Zemljoradniška stranka, Socijalistična stranka Jugoslavije in razne manjše politične stranke in frakcije, ki so imele svoj sedež v Beogradu in po raznih pokrajinskih mestih. Tajništva posameznih strank v Beogradu in drugod so zaprli in zapečatili. Razpuščene bodo seveda tudi vse pokrajinske in krajevne strankarske organizacije in tajništva. Tajništvo Sam. demokr. stranke v Mariboru je likvidiralo že pred razpustom, v petek so pa ob navzočnosti policijskih organov napravili inventuro in pisarno zapečatili.

Kar se tiče nepolitičnih društev in organizacij, je izdalo notranje ministrstvo 24. januarja popoldne vsem velikim županom naslednjo uredbo:

»Gospodarska, humanitarna, kulturna, prosvetna in viteška društva, ki imajo sicer plemenski ali verski naziv, se ne razpuste razen v primeru, da obstojajo stvarni dokazi in verodostojni podatki, da se ta društva bavijo s političnimi posli. Zakonodajalec ni imel namena oviratj delovanje gospodarskih, kulturnih, prosvetnih, humanitarnih in viteških korporacij, dokler delajo v pravcu narodnega napredka.«

Domače vesti.

d *Princ Tomislav — pokrovitelj Jugoslov. Matice.* Podružnica Jugoslov. Matice v Ljubljani je prejela včeraj od osrednj. odbora v Beogradu obvestilo, da je postal princ Tomislav, drugi sin kralja Aleksandra, pokrovitelj Jugosl. Matice. S tem je izrečeno JM lepo priznanje za njeno odlično nacijonalno delo.

d *Redna seja novoimenovanega celjskega občinskega sveta* se vrši v četrtek 31. t. m. ob 18. uri. Na dnevnem redu poročila odsekov.

d *Osemdesetletnico* obhaja danes upokojeni nadučitelj Franc Praprotnik v Mozirju, še vedno čil in zdrav. Častitljivemu jubilantu, prezaslužnemu slovenskemu šolniku in sadjarju naše iskrene častitke!

d *Sokolska maškerada* na pustno nedeljo v »Celjskem domu«, na katero pride vsakdo, naj je mlad ali star, je tradicijonalna prireditev, ki je prekoračila že tretje desetletje. Na tej prireditvi vidimo vsako leto obraze starih slovenskih korenin, ki sicer drugih zabav ne obiskujejo več. Žalec, Sv. Peter, Mozirje in drugi kraji so bili vedno dobro zastopani. Izjeme delajo le oni celjski Slovenci, ki jim drugod bolj ugaja, ki pa bi bili zelo užaljeni, če bi se podvomilo o njihovi narodni zavesti. Mislimo, da nam letos ne bo treba ugotavljati tega dejstva. Kdor je v zadregi glede izbire motitvov za maske, naj se obrne na brivnico Grobelnik. Tam so na razpolago slike, pa tudi nekaj gotovih kostimov. Želeti bi bilo, da se organizira čim več skupin. Sloves, ki ga uživa ta prireditev, bo letos izdatno dvignilo nagradno tekmovanje najlepših mask in najoriginalnejših skupin ali posameznikov. Plesalcem dobro znani »Merkur« iz Ljubljane bo s svojimi zvoki potegnil vse obiskovalce pred oltar Tersiphore, kjer bodo vživali vse sladkosti karnevalskega carstva.

d *Velika maškerada*, ki jo priredi celjsko Olepševalno društvo tudi letos na pustni torek zvečer v Celjskem domu, vzbuja povsod največje zanimanje. Do danes se je že priglasilo odboru O. D. nekaj prav zanimivih skupin in sicer 3 iz mesta Celja ter 2 iz daljne okolice. — Enako naši malčki kar tekmujejo med seboj, kdo bo na otroškem korzu istega dne popoldne zanimivejše maskiran. Spoštovani roditelji naše dece! Ali ni to lepše, da privedete svoje malčke primerno maskirane na ta otroški korzo, kjer bodo po zvokih narodnih pesmic v lepo okrašeni veliki dvorani zarajali nedolžni ples — kolo in bodo ob koncu zabave še obdarovani s pomarančami, kakor pa da bi mladina hodila maskirana in brez pravega nadzorstva po celjskih ulicah k raznim rodbinam v posete? Pripomni se pa že danes, da se nobene male maske ne bo pustilo v dvorano, čim jo ne privede v Celjski dom eden izmed roditeljev ali njih namestnikov. Pravo veselje vlada le tam, kjer je tudi red; in v tem oziru hoče pripravljalni odbor storiti vse, da zadovolji v polni meri popoldanske kakor tudi večerne posetnike te velike predpustne zabave.

d *X. obrtniški ples* se vrši, kot že objavljeno, dne 1. februarja v dvorani celjskega Narodnega doma. Vsi obrtniki in prijatelji obrtništva prisrčno vabljeni.

d *Radio-tečaj pri Ljudski univerzi* se začasno ukine zaradi bolezni gospoda predavatelja L. Fajgela. Naznanilo se bo potom »Nove Dobe«, kdaj se zopet otvori.

d *Društvo »Rdeči križ« za Celje-mesto* je imelo svoj redni občni zbor dne 23. t. m. ob jako pičli udeležbi članstva. Izvoljen je bil soglasno stari odbor z g. notarjem A. Drukarjem kot predsednikom. Odbor si je nadel nalogo povečati vir društvenih dohodkov, da bo zamogel vršiti plemenite naloge, ki jih nalaga »Rdeči križ«. Zato se že danes prihaja s prošnjo, da blagovoli vsakdo po svojih močeh podpirati društvo »Rdeči križ«.

d *Za Dijaško kuhinjo* nam je izročil g. Drago Perc 251.— Din kot prebitek domače veselice v Narodnem domu 19. t. m. Prisrčna hvala!

d *Slovensko lovsko društvo, podružnica v Celju* je imelo minuli četrtek, dne 24. jan. 1929 v gostilniških prostorih hotela »Balkan« svoj VII. redni letni občni zbor ob srednji udeležbi članstva. Občni zbor je vodil vsled upravičene odsotnosti načelnika gosp. dvornega svetnika dr. Kotnika podnačelnik g. svetnik Erhartič, ki je pozdravil navzoče, se spomnil v minulem poslovnem letu umrlih članov gg. dr. Goričarja iz Mozirja, dr. Flerina in Tramšeka iz Celja ter lovskega pomagača voznika »Diehlovega Ceneta«, katerim so navzoči s trikratnimi slavaklici stojé izkazali zadnjo čast. Prešel je nato na dnevni red, želeč da bi društvo v slogi delovalo v dosedaj začrtani smeri. Tajniško poročilo je podal gospod Stanič. Iz istega posnamemo, da ima društvo 5 ustanovnikov in 474 rednih članov. Vendar ti številki nista povsem točni, ker je sprejel več novih članov tudi centralni odbor, nekaj je pa mogoče takih, ki niso plačali članarine. V minulem poslovnem letu je odbor 9 članskih prijav iz tehtnih razlogov zavrnil. Od teh sta dva slučaja, ki še nista končno rešena. Proti sprejemanju novih članov po centrali iz podružničnega območja, zgolj na podlagi razpisa v »Lovcu«, je odbor načeloma protestiral. Na članek v lanski *aprilovi* številki »Lovca« radi streljanja srnic ni odbor vsled tega nič ukrenil, ker je bila zadeva objektivno *zastarana*. Dopis je bil pisan 6 tednov poprej, predno je bil v »Lovcu« objavljen. Omejitev lova, ki ga je odredila mariborska sekcija S. L. D. so vzeli člani z različnimi občutki na znanje. Slišale so se trpke opazke, zveneče v ono smer, da bi se moralo predvsem paziti na to, komu se lovišča priznavajo, potem bi se dalo sklepati o mejitvah. Blagajniško poročilo je podal g. ravnatelj Kralj. Podružničin delež iz društvene članrine je znašal dosedaj 10%, od sedaj naprej ga pa napoveduje mariborska sekcija le s 5%. S to pičlo in nezadostno odmerjeno članarino podružnica ne bode mogla kriti niti izdatkov za različne poštnine in event. kolkovine. Novi odbor bode moral gledati na to, da se nam članarina kot jo je podružnica dosedaj prejemala, pusti neokrnjena. Pregledovalca računov gg. prof. Lavrenčič in Franjo Kalan sta našla blagajno v najlepšem redu ter predlagata odboru kakor blagajniku absolutorij. Nato je podal poročilo knjižničar g. Zdolšek. Knjižnica ima danes 80 vezanih strokovnih knjig, več kot enkrat toliko pa nevezanih. Žal se knjige niso mogle dati vezati, ker je primanjkovalo sredstev. Iz tega vzroka smo tudi opustili naročilo dveh inozemskih revij. Knjižnica se je letos manj posečala kot lani. Vzrok tiči v tem, da se lokal ne dá kuriti. Zahvalo izreče knjižničar gosp.

V lekarnah, drog.
in kjer so vidni plakati.

Franju Kalanu, ki je tudi letos podaril več knjig. Nato se je prešlo na prihodnjo točko dnevnega reda, k volitvam. Vsi dosedanji odborniki izjavijo, da ponovno izvolitev absolutno odklanjajo, deloma vsled prezaposlenosti, deloma pa, ker kot člani »Celjske lovske družbe« v lastnih stvareh ne morejo sodelovati pri rešitvah od njih samih stavljenih predlogov, in pa ker se njihovi predlogi na merodajnih mestih zadostno ne upoštevajo. Gosp. prof. Mravljak opozarja, da posebno zadnja okolnost ne sme uplivati na izvolitev novega odbora. Dolžnost podružničnega odbora je, da služi dobri stvari in da ji posveti vse moči tudi v naprej. Pokažimo odločno voljo in prepričani bodimo, da se bo nasvete in predloge upoštevalo, tako pri oblasti kot pri sekciji, odnosno centralnem odboru. Nihče naj izvolitve naprej ne odklanja, vsak pa, ki ga bode doletela izvolitev, naj isto kot potrebno in neprijetno dolžnost sprejme. Na predlog g. ravnatelja Kralja se vrši volitev načelnika, podnačelnika ter odbora z vzklicem. Soglasno so bili nato izvoljeni: načelnikom: prof. Fran Mravljak; podnačelnikom: Rafko Salmič; v odbor: Anton Zorko, Nace Cimprič, Franjo Kalan, Mirko Detiček, Mirko Meglič, Rutar in Lorber. Pregledovalca računov: bančni uradnik Hvala in prof. Lavrenčič. Pri slučajnostih se je razpravljalo o internih društvenih zadevah in o pomladitvi zaroda v naših loviščih. Predsednik je nato zborovanje zaključil. Novoizvoljeni odbor se je takoj konštituiral ter je prevzel funkcijo tajnika g. Zorko, blagajnika pa g. Cimprič.

d *Silen sneg* je zapadel celo Srednjo Evropo. Iz Madjarske, Čehoslovaške, Avstrije in celo iz cele severne Italije se poroča o visokem snegu, snežnih zametih in prometnih ovirah. Pri Vidmu v Italiji sta v snegu obtičala dva vlaka! Železniški promet v naši državi zopet precej redno funkcijonira, izvzemši liško železnico in pa Steinbeissovo ozkotirno železnico Prijedor Knin. Imajo pa velike zamude inozemski brzovlaki. V celjski okolici ga je padlo do pol metra. Promet z autoomnibusi so morali ustaviti. Sinoči so orali s snežnim plugom cesto od Konjic do Celja. Plug je vleklo osem parov konjev, ki so pa bili od napora vsi mokri in utrujeni. Mestne ulice so polne snega. Vse se boji, da bi se ne ponovili hudi januarski dnevi l. 1917., ko smo imeli v Celju takoj po visokem snegu hudo povodenj.

d *Iz železniške službe.* Prestavljen je železniški uradnik Ivan Sorčan iz Maribora v Celje.

d *Ljudsko vseučilišče v Celju* ponovno opozarja na predavanje gosp. odv. kand. I. Štempiharja, ki se vrši 28. januarja ob 20. uri v risalnici deške meščanske šole. Predavanje ima naslov: »Metapravni viri bivše državne krize in njena kritična razčlenitev.«

d *Javno predavanje o skavtizmu* se vrši pod okriljem Ljudskega vseučilišča v pondeljek 28. januarja ob pol 19. uri v fizikalni sobi deške mešč. šole. Vabljeni so vsi, ki se zanimajo za naše skavte. Predavanje se vrši na podlagi skioptičnih slik.

d *Iz celjske policijske kronike.* Radi poneverbe so prijeli 43-letnega krojača O., ker je vzel od nekega L. predujem na hlače, ki jih je O. obljubil, vendar pa je denar zapravil. —

---

lika, je hitel k njemu in ko je krmar klical potnike, je mojstra spodbudil.

»Prosim, gospod, da nam parnik ne uide . . .«

»Kaj mislite!« je zagrmel Kondelik in ga je besno pogledal.

»Da bi vstopila — gospod —«

»Vejvara!« je stegnil mojster obe roki, kakor bi ga hotel zadaviti, kaj ste znoreli . . . Ali še nimate tega zadosti? Ali me hočete tako dolgo voziti, da me ti ljudje popolnoma utopijo? In vam, človeče, naj zaupam svoje dete? — Vejvara — kaj sem vam naredil! Saj sem na pol utopljen! Saj sem že videl oni svet!«

Vejvaru sta omahnili roki.

»Gospod, saj sem bil jaz tudi tam!«

»Ampak to vas veseli, človeče!« se je jezil mojster Kondelik. »Vi si to izmišljujete!«

Oba sta molčala. Na parniku je zvonilo, posamezniki, ki so še premišljali, ali naj vstopijo ali ne, so hiteli na mostiček. Vejvara je gledal obupan na barčico, ki v kratkem odpluje v kraj, kjer je sedaj njegova Pepica. V glavo mu je prišla dobra misel.

»Morda bi torej, gospod, sam — zaradi gospe — in gospodične — bodeta čakali . . .«

»Pojdite!« je kriknil Kondelik. »Poiščite moje ljudi in jih pripeljite v Prago, ampak po železnici, razumete, ne po vodi! Jaz se bom malo posušil in se popeljem domov z vozom — če bom kakega našel. In večerjal bom v Besedi — slišite — pripeljite jih tja za menoj!«

Vejvara se je rinil na parnik. Ni se bal vožnje, čeprav bi bila barčica preluknjana kakor cedilnik — saj je hitel za Pepico — po Pepico! Toda k sreči ni bilo parniku nič.

Gospod Kondelik je nameril korak k najbližji gostilni, da bi se tam posušil. V čevljih mu je klopotala voda, obleka se je prijela tesno telesa, toda za vse to se ni sedaj mojster zmenil. Skoro nehote je pogledal proti nebu in je hvalil Boga za svojo rešitev. Šele sedaj, ko je vse minilo, se mu je zdelo, da prav pojmi grozo nesreče, ki se je zgodila. Saj ga je držala skoro smrt za vrat! Saj bi se lahko vsa ta stvar zgodila tudi na sredi reke, saj bi se lahko pogreznil v globočino tridesetih metrov — gospod Kondelik je slišal, da so taki tolmuni v Vltavi, čeprav ni vedel kje — in od tam ne bi zlezel, posebno če bi mu taka obupana gospa skočila na hrbet! Ne od mraza, od groze se je stresel mojster Kondelik pri tej misli. Nikdar bi se ne vrnil v svoje milo, prijazno stanovanje v Ječni ulici. Rodbina bi osirotela. Vinogradska hiša v Čelakovskega ulici bi izgubila svojega gospodarja. Šele sedaj, ko je prestal to strašno »katastrofo«, je čutil gospod Kondelik, kako je življenje krasno, kako je nanj navezan.

In ko j evse to premislil, mu je šinilo v glavo nekaj drugega. Večna škoda, da se ni to zgodilo takoj pri prvem izletu! Rad bi poznal človeka, ki bi ga pregovoril potem za te nadaljne budalosti!

Ko se je mojster nekoliko posušil, je dobil po srečnem naključju na Zlichovu voz in bilo je nekaj minut po pol petih, ko je izstopil iz njega v Ječni ulici. Ulica in hiša sta bili prazni — kdor je le mogel, je pohitel iz Prage — in tako ni nihče opazil mojstra v revni njegovi obleki. Gospod Kondelik je strgal raz sebe vlažno perilo, ki je imelo duh po mlaki in ga je vrgel na kup v kuhinjo, na kar se je domislil, da bo najbolje, ako po prestanem strahu nekoliko zadremlje. Padel je na divan in je spal celo uro, kar ga je neizrečeno okrepčalo in pomirilo s celim svetom.

Ko si je prižgal smodko — prvo po neljubi kopelji pri Zlichovu — mu je dišala kakor nebeška mana. Zdelo se mu je, kakor bi že dolgo let ne kadil; novo, krasnejše življenje se je pojavilo pred njim.

V zelo dobrem razpoloženju je šel z lahnim korakom v Bésedo, kamor je prvi prinesel vest o »razbitem« parniku pod Zlichovom, in ni hranil besed, s katerimi je celi dogodek naslikal kar najgrozneje in kar najbolj kričeče. Saj je bil slikar!

»Gospoda! Petdeset ljudi bi se bilo utopilo, ako bi jih ne rešili. Ampak morali bi nas videti, kako smo jih vlekli iz vode. Do smrti ne bom pozabil na te matere in otroke, kako so plavali v vodi in kako so se nam zahvaljevali, ko smo jih odkladali na bregu. Ampak do smrti — gospoda — do smrti nočem več priti v tak položaj. Človek si more šele potem predstaviti, kaj je to plavanje po morju!«

Dobrega zdravja je 37-letni delavec J., ki so ga našli snoči ob 11. uri na državni cesti v Gaberju v snegu spati. Mož ga je dobil preveč pod kapo. — Srebrno moško žepno uro je našel nocoj nek stražnik na Kralja Petra cesti.

d *Umrla je* v Ljubljani v četrtek ponoči gospa Ana Hudovernikova, soproga prvomestnika CMD in predsednika notarske zbornice g. notarja Aleksandra Hudovernika. Pokojnica je bila sestra veleposestnika g. Franca Robleka v Žalcu. Pokojnica se je istotako kakor njen g. soprog predvsem zanimala za naši narodnoobrambni društvi, CMD in Gosposvetski zvon, rada pa je sodelovala tudi pri drugih narodnih društvih. Bolehala je že dve leti, na božični večer pa jo je zadela kap, ki je poskešila smrt. Pogreb se je vršil v soboto ob veliki udeležbi vseh ljubljanskih narodnih krogov. Naj v miru počiva, sorodnikom pa naše sožalje!

d *Umrli so v Celju:* 23. januarja 54-letni Julij Pammer, nastavljenec pri tvrdki Rakusch; 25. januarja na Babnem 83-letni delavec pri g. Janiču Simon Pilko. — V javni bolnici: 24. jan. 41-letni brezposelni krojač Martin Bincl iz Trnovelj. 25. jan. 79-letni občinski revež Matija Vajdič iz Vrač. 28. jan. 56-letni brezposelni rudar Janez Drobne in 49-letni dninar Jakob Goričan iz Prekope.

d *V Grižah* priredi na Svečnico, 2. februarja v dvorani ge. Amalije Pikl, Prostovoljno gasilno društvo Golarjevo komedijo v treh dejanjih »*Vdova Rošlinka*«. Začetek igre ob 4. uri popoldne. Ker se je komedija »Vdova Rošlinka« igrala povsod z velikim uspehom,, upamo, da jo bo tudi tukaj posetilo občinstvo polnoštevilno. Po igri prosta zabava in ples.

d *Sokolsko društvo v Laškem* priredi 2. februarja 1929 v vseh spodnjih prostorih hotela »Henke« »*veliki maskaradni ples*«. Ker bodo prostori okusno preurejeni in bo preskrbljeno za zabavo vsakogar, upamo da ga bodo posetili vsi napredni Laščani. Vabimo udi vse Celjane, da posetijo prireditev, na kateri se bodo prav dobro zabavali. Pričetek plesa ob 8. uri zvečer.

d *Glavni zastop zavarovalnice »Dunav« d. d.* se je preselil iz Kapucinske ulice na Kralja Petra cesto v novo hišo g. Vajta, drugo nadstropje. 10

d *Pravi užitek in okus* so vedno sveže pražene kave (fino aromatične mešanice) tvrdke Anton Fazarinc, Celje. 37

d *Iz Vojnika.* (Mešč. šola.) Mnogo zabave mladim in starim bo prinesel na Svečnico 2. in 3. febr. »Pogumni Tonček«, pravljična petdejanka, ki jo pripravlja mešč. šola z lepo novo scenerijo, originalnimi kostimi, ki jih sešijejo gdč. učiteljice ter skozi in skozi zanimivo, zabavno in pravljično vsebino igre, prepletene s petjem, plesi in godbo. Za mladino osnovnih šol v okolici bo še posebna prireditev.

d »*Narodni Val*«, glavno glasilo bivše Hrvatske seljačke stranke, je bilo vstavljeno, ker je bilo po dopolnjenem tiskovnem zakonu v jednem mesecu več ko trikrat zaplenjeno.

d *Dva nova »doma« v Celju.* Kakor slišimo, se ustanovi te dni stavbna zadruga, ki ima namen postaviti in vzdrževati »obrtniški dom« v Celju. Slovensko obrniško društvo je namreč pokrenilo idejo sezidati v Celju poslopje, v katerem bi imelo sedež ne le ono samo, temveč vse obrtniške zadružne in druge korporacije in v katerem bi se tudi namestil vajeniški dom. — Enako se vrše med ministrstvom narodnega zdravja, mestno občino in delavsko bolniško blagajno pogajanja za gradnjo »zdravstvenega doma« v Celju, v katerem bi se namestile institucije že obstoječega »zdravstvenega doma« v Celju in pa javno kopališče.

d »*Marburg — Gedenkfeier*«. Včeraj je priredila »Südmark« v Gradcu ob veliki udeležbi — žal tudi iz jugosl. Maribora in Ptuja — »Marburg-Gedenkfeier«. Govorili so tiskarnar Mostböck kot »očividec« (kakor znano, so mariborski Nemci hoteli pred desetimi leti na ta teden siloma zasesti mariborski rotovž, pri čemur je morala naša policija rabiti orožje) in zastopniki vseh strank, ki so zastopane v štajerski deželni vladi (»weil diese die offizielle Vertretung des Landes Steiermark nach aussen hin darstellen«). Na koncu pa se je pela »Deutschlandlied«. Demonstracija je bila torej tokrat *oficijelna*, kar bo gotovo pri nas vzbudilo v vseh krogih neljube občutke, saj se jasno vidi, kam »Südmark« cika in koliko so vredne fraze o »nemško-jugoslovanskem prijateljstvu«.

d *Tobačno tovarno v Ljubljani* nameravajo premestiti v Smederevo pri Beogradu. Premestitev tovarne bi pomenila za Ljubljano precejšnjo gospodarsko škodo.

d *Cene za seno in slamo v Mariboru.* Dovoz 6 voz sena, ki se je tržilo po 160 do 175 dinarjev za 100 kilogramov.

d *Ceno za živinsko sol* misli uprava državnih monopolov za celo državo poenotiti. Ta sol bi potem stala kg po Din 1.40.

d *Kolaudacija* električnega daljnovoda Rogaška Slatina—Straža se je izvršila minuli ponedeljek. Uprava zdravilišča se bavi tudi z idejo razširjenja omrežja v bližnjo okolico, za kar bi res tudi bil zadnji čas.

d *Uvoz kmetskega orodja*, takega, ki se v državi ne izdeluje, bode glasom sklepa ministrskega sveta carine prost.

d *Tečaj za sadjarske pomočnike* se vrši letos na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru v treh oddelkih in sicer od 4. do 23. marca, od 10. do 15. junija in od 23. do 28. septembra. Namen tečaja je izobraziti delovne moči za najvažnejša sadjarska opravila v drevesnici in sadovnjaku. Prosilci, ki morajo biti stari najmanj 18 let, naj vložijo svoje prošnje do 22. februarja ravnateljstvu gori imenovane šole. Kolek 5 Din.

d *Ošpice* razsajajo v Konjicah in okolici.

d *Ceneno meso* imajo v Ptuju. Prodajajo namreč govedino (kravje meso) po 10 Din.

d *Rekordni obisk* je imela v soboto »planinska reduta« v Zagrebu. Ples je posetilo okrog 3.000 ljudi. Upajmo, da bode tudi dobro obiskan »planinski sejm« v Celju dne 2. marca!

d *Hudo nevihto* so imeli v soboto zvečer v Mostarju. Najprej je hudo deževalo, potem pa je začela padati med bliskom in gromom debela toča. Strela je udarila v minaret Hazi Afibegove mošeje in mu je razrušila vrh v dolžini kakih 6 metrov.

d *V komisijo za preureditev državne uprave* sta imenovana gg. dr. Suhač in konjiški okrajni glavar Drago Trstenjak.

Elegantno damsko perilo izdeluje M. ŠRIBAR, CELJE, Gosposka ul. 27.

d **Žika je samo ena.** Zaradi izredno dobrega okusa ima vedno več prijateljev. Ni čudno, če se pojavljajo tudi ponaredbe. Pri nakupu pazite zato na ime »Žika«.

d *Železniška nesreča pri Trbovljah.* Sinoči je šel po progi med Trbovljami in Zagorjem mlad gluhonem fant. Za njim je došel vlak, ki ga je vrgel s proge in mu zdrobil prsni koš. Ko so fanta našli, so ga spravili v Ljubljano, kjer je še došel za trenutek k zavesti, potem pa je umrl. Identite še niso ugotovili.

d *Bivši minister dvora* Dragomir Janković je imenovan za našega poslanika v Madridu.

d *Mlad je začel.* 16-letni Dragoljub Jovanović iz Beograda je ukradel svojemu očetu veliko vsoto denarja in je z njim pobegnil. Policija je izdala za njim tiralico.

d *Izvanreden mraz* imajo letos celo v Benetkah. Zamrznili so morski kanali po mestu, kar je izvanredna redkost.

d *Današnji številki* je priložen oglas glede dobave premoga tvrdke Franjo Jošt v Celju ter to narodno podjetje najbolje priporočamo. 59

d *Osebni vlaki pasivni.* Sredi minulega tedna se je vršila v Beogradu konferenca železniških ravnateljev, na kateri se je ugotovilo, da je osebni promet na naših železnicah v splošnem pasiven, tako da ga mora izrezati tovoren. Osebni promet je edinole dober na progi Rakek—Maribor, Ljubljana-Beograd—Niš in Brod—Sarajevo. Da se zguba pri osebnih vlakih zmanjša, je konferenca nasvetovala ukinjenje mnogih osebnih vlakov, osobito na stranskih progah.

d *Želje jugoslov. zadružništva.* Glavni zadružni savez v Beogradu je poslal deputacijo h kmetijskemu ministru dr. Frangešu in je sporočil razne želje jugoslovanskega zadružništva: spremembo zakona o kmetijskem kreditu (v tem smislu, da bi bile tudi dosedanje kmetijske zadruge deležne kreditov), enoten zadružni zakon, zopetno uvedbo poštninske prostosti za korespondenco med zadrugami in zvezami, uporabo čistega dobička pri razredni loteriji za zadružništvo, sredstva za zboljšanje živinoreje, ustanovitev gospodarskega sveta, spremembo carinskih tarifov, državne gospodinjske tečaje, regulacije rek in izsuševanje močvirij.

d *Pospeševanje travništva v Mariborski oblasti.* Mariborski oblastni odbor razglaša pod št. III 18.497 od 20. decembra 1928 »Pravilnik o podeljevanju podpor za povzdigo travništva«: Da se povzdigne produkcija travnikov, namerava oblastni odbor Mariborske oblasti dajati podpore, dokler bodo zadostovala sredstva, predvidena v proračunu, sledečim prosilcem: 1. Kmetijskim organizacijam za nabavo novih travniških bran, skarifikatorjev, težkih valov: 50% nabavne cene. — 2. V svrho melioracij zaprtih (sklenjenih) kompleksov vodnim zadrugam ali pa posameznikom, ki nameravajo na teh površinah urediti moderne travnike: 50% za drenažne cevi in material za betonske izlive, 50% za travna semena, apno in umetna gnojila. Popolnoma brezplačno pa da na razpolago strokovnjake, ki bodo izdelali načrte in vodili vso melioracijo. Plačati hoče tudi izkušenega preddelavca. — 3. Posameznikom ali pa skupinam, ki imajo travnike osušene, pa hočejo iste preorati in potem urediti umetne stalne travnike: 50% za semena, apno in umetna gnojila, zastonj pa strokovna navodila na licu mesta in kemično analizo zemlje. — 4. Za setev lucerne posameznikom: 25% kupne cene lucerninega semena ter njene mešanice in zastonj strokovna navodila. — Prošnje, opremljene s potrdilom županstva dotične občine in 5 Din kolkom, je pošiljati oblastnemu odboru, kmetijski oddelek v Mariboru.

Pesnik Radivoj Peterlin-Petruška petdesetletnik.

Danes praznuje v Ljubljani 50-letnico svojega rojstva znani slovenski pesnik in pisatelj g. *Radivoj Peterlin-Petruška.* Rodil se je 28. januarja 1879 v Kamniku. Iz višje gimnazije, ki je ni dovršil, je odšel l. 1900 k vojakom v Dubrovnik in Kotor, od koder je dve leti nato pobegnil v Črnogoro. Kot črnogorski državljan je odšel v Italijo, Grčijo, Malo Azijo in v Carigrad, od tam pa v Rusijo. V Rusiji je živel celih 17 let v najrazličnejših službah, od navadnega cestnega delavca preko zlatarskega pomočnika (njegov pok. oče je bil zlatar) do domačega učitelja in končno pod boljševiki do knjigovodje v Narodni banki v Caricinu na Volgi. Pozimi je delal in učil, poleti pa potoval. Skoraj brez vsakih sredstev je prepotoval vso Evropsko Rusijo, Krim, Kavkaz do turško-perzijske meje, Finsko, Skandinavijo do Severnega rta, ogledal si je dalje vse evropske države razen Španije in Portugalske in peš je prepotoval vso Palestino ter Egipet. Po prevratu l. 1919 se je vrnil v Jugoslavijo in je zdaj že deseto leto uradnik OUZD v Ljubljani. Pesnikoval je že od mladih let. Priobčevali so njegove pesmi in prozo vsi slovenski literarni listi in časopisi. »Slovenska Matica« je izdala l. 1904 njegovo zbirko pesmi »Slavjanska lira«, l. 1912 pa drugo pesniško zbirko »Po cesti in stepi«. V samozaložbi je izdal Petruška l. 1925 tretjo pesniško zbirko »Znamenje«, ki je bila v pičlih dveh mesecih popolnoma razprodana. Našemu popularnemu Ahasverju- poetu kličemo tudi mi: »Na mnogaja ljeta!«

Skautizem.

Vsakdo izmed čitateljev je skoro gotovo že kdaj videl na celjskih ulicah uniformirane dečke in mladeniče s širokim klobukom na glavi in opremljene z najnavadnejšim orodjem; v sklenjenih vrstah korakajo po navadi.

Skavti so to. Po imenu jih tudi poznamo; a malokdo pozna namen in ustroj te mladinske organizacije.

Ideja skavtizma se je porodila na Angleškem pred približno 20 leti. Ustanovitelj skavtizma je bil general Baden-Powel, ki živi še danes na Angleškem v visoki starosti 74 let.

Po načrtih generala Baden-Powel-a je namen skavtizma: 1. vsestransko in skladno duševno in telesno vzgajati narodno mladino za koristne člane človeške družbe in dobre državljane; 2. zavarovati mladino pred vsemi škod-

Slabi zobje

skvarijo najlepši obraz. Neprijeten duh ust je zoprn. Obe hibi odstranite z vporabo krasno osvežujoče **Chlorodont-paste.** Zobje dobijo krasen sijaj slonovine, posebno z vporabo zobčaste **Chlorodont-ščetke,** ker ista čisti zobe tudi na njih stranicah ter odstranjuje ostanke jedi, ki povzročajo gnilobo. Poskusite najprej z malo tubo **Chlorodont-paste,** ki stane Din. 8·—. **Chlorodont ščetka** za otroke, za dame (mehke ščetine), za gospode (trde ščetine). Pristno samo v originalnem modro-zelenem omotu z napisom **Chlorodont.** Dobiva se povsod. — Leo-Werke A. G., proizvodnja in zastopstvo za Jugoslavijo: Tvornice Zlatorog, Maribor.

ljivimi vplivi slabe okolice; 3. usmeriti mladino na pravo življensko pot in jo pripravljati za praktično življenje in 4. propagirati bratstvo in mir med ljudmi in narodi.

Vzvišen je gotovo smoter, za katerim stremijo skavtske organizacije celega sveta in težavna je pot, ki vodi do njega! Toda delno jamstvo za dosego tega cilja je v organizacijah podano po okolnosti, da naj bi v njih vladala skoro vojaška disciplina, kateri se pa skavti podvržejo sami in popolnoma prostovoljno.

Tudi okolščina, da se dečki in mladeniči-skavti vzgajajo v prosti prirodi, da jih skavtizem o vsaki možni priliki popelje v narečje prirode, da jih uči prirodo spoznavati in jo ljubiti, je gotovo sredstvo, ki mnogo pripomore k dosezanju smotra skavtizma. V prosti prirodi mlado, nepokvarjeno srce vzdrhti in porodi se v njem ljubezen do vsega, kar je dobro, plemenito in zdravo.

Ljubitelji mladine in oni, ki se za skavtizem zanimajo, bodo imeli priliko seznaniti se pobližje s skavtizmom pri predavanju, ki obravnava skavte in skavtizem in ki se bo vršilo pod okriljem Ljudskega vseučilišča v Celju.

Lacromel, sigurno sredstvo proti **kašlju, kataru, prehladu, influenci, kroničnem zapaljenju, bronhitida itd.** Dobiva se v vseh lekarnah. Proizvaja lekarna ARKO, Zagreb, Ilica br. 12.

Preureditev starih sadovnjakov.

Sadovnjak okoli gospodarskih poslopij in domačije, pa tudi dalje od doma naj bo vedno in povsod tak, da je od njega kaj dohodkov in da je tudi v kras domu in okolici. Sadjarstvo je gospodarska panoga in s tega stališča je treba sedaj preko zime tudi premisliti, ali so res naši sadovnjaki v takem stanju, da so in še bodo dobičkanosni.

Večina naših sadovnjakov je pravzaprav gozd — sadni gozd. V taki goščavi pridelamo nekaj drobiža in piškavcev, nekaj drv in listja. Pod drevjem ne raste niti trava, na drevju je pa dobro razvit plod zopet redkost. Kaka razlika je med dobičkanosnostjo takega sadnega gozda in pravilnega, dovolj redkega nasada, kjer pridelajo mnogo prvovrstnih plodov in še lahko računajo na obilne pridelke pod drevjem! Vse dobro razvito sadje prav lahko in primerno drago prodajo, a drobnejše sadje, ki ni za trg, je še vedno vsaj toliko vredno, kot pa sadje iz sedanjih sadnih goščav. Zakaj ne bi tedaj vzgajali drevja tako, da pridelamo čim več za trg?! Za dom nam bo kljub temu še vedno ostalo dovolj. Tedaj že iz tega praktičnega stališča se moramo podvizati, da sadovnjak ne bo gozd, ampak gospodarski nasad.

Druga stvar pa je sledeča: sadjarji večinoma ne vidijo — so slepi — da je še drugod, malo proč od poslopij, dovolj sveta. Kakor da bi bil za sadjarstvo primeren edinole svet okoli domačij in nikjer drugje! Ali se nam res ne bodo še odprle oči, da je posestvo dovolj veliko za nove nasade in da zato ni treba tlačiti vsega drevja na en kup? Drevo naj bo prosto, naj pride do njega solnce, naj raste in rodi tudi še kaj pod njim. Pa nam bo tako drevo samo bolje rodilo, dalo boljše sadje in zraven še pridelke pod drevjem. In kako radi kritizirajo stari sadjarji številke o razdaljah med sadnim drevjem! Še iz prav mladih let se tega spominjam. Nobena razdalja jim ni bila všeč, ker so vajeni gozdov!

Ali ni boljši večji sadovnjak, a zato redkejši? Zakaj tako malomarno preziramo toliko lepih prostorov, a doma zasajamo sadni gozd?! Lahko trdim, da je polovica drevja, ki ga po nepotrebnem zasajajo v sadovnjaku okoli domačije, za sadno gospodarstvo izgubljena. Proč je vržen denar za mlado drevje in še ostalo starejše drevje ne more tako roditi, kot bi sicer, če bi imelo vsako drevo dovolj svetlobe in zraka.

Ne tedaj vsega na en kup, ampak v prave, gospodarske nasade razvrstimo naše drevje! Šele tedaj, ko bomo imeli zasajene vse za sadno drevje primerne dele našega zemljišča, premišljajmo, če se nam ne bi izplačalo, obnoviti starih sadovnjakov.

Novodobno, res gospodarsko sadjarstvo zahteva tudi, da sadno drevje negujemo. Sadjar mora biti varuh in zdravnik svojega sadovnjaka. Že ob saditvi mora resno premisliti, kje bo rastlo drevo in kako ga bo posadil. Velik del uspeha, rast in zdravje drevesa in tudi rodovitnost, je odvisen od prve dobe.

Druga, nič manj važna stvar pa je premišljena izbira sort. V vsaki gospodarski panogi cenimo predvsem ono, kar nam največ donaša. Tako mora biti tudi v sadjarstvu. Nesmiselno bi bilo, gojiti orehe tam, kjer nam vsako leto pozebejo, a jablana izvrstno prenese in preživi ta nevarni čas. Nesmiselno bi bilo, gojiti letne sorte, če bolje uspevajo zimske. Nesmiselno je tudi saditi v večje mštevilu one sorte, ki jih mi za svoj okus cenimo, a sadni trg jih ne mara. Vedno sadimo ono sadno pleme in od plemena ono sorto, o kateri smo se že sami ali pa potom drugih prepričali, da se nam najbolj izplača. Če pa imamo enake izkušnje za več sort, tedaj se za glavne nasade omejimo le na par zanesljivih, dobičkanosnih sort. Pri tem izbiranju naj bo poleg izkušenj kažipot predvsem »Sadni izbor za Slovenijo«, ta temeljna knjiga bodočega umnega slovenskega sadjarstva. Tudi sosedu nasvetujemo to, da bo vas kdaj zmožna pridelati po kak vagon sortnega sadja.

(Dalje prihodnjič.)

Trgovski lokal

na prometnem kraju v sredini mesta, se išče. Pismene ponudbe na upravo.

LISTNICA UPRAVE.

A. M. Rečica ob Savinji: Notica glede igre došla prepozno, ker list izhaja že v četrtek, vsled česar nismo mogli priobčiti.

Lep volčji pes

1 leto star, dober čuvaj, se proda. Vpraša se v upravi.

Svilene rute

á Din 150·—

A. Pongračič, Celje

Gosposka ul. 4.

Trgovski lokal

na prometnem kraju jako svetel in prostoren se odda s 1. marcem 1929 v najem v Gabrju. Naslov v upravi.

Premog iz vseh rudnikov in **najboljše vrste** dobavlja in dostavlja najcenejše

Franjo Jost, Celje, Aleksandrova ul. 4

Stelaže

za špecerijsko trgovino, med njimi tudi lednjak (Eiskasten) po ceni naprodaj. Karl Kr mer, Celje, Ljubljanska c. 19, pri g. Greglu. 3 3

Radio-aparate

svetovno najboljših znamk kakor:

Telefunken, Ultradine,

Neutrovoks, Schirmgitter, Radio-Bar, Harley,

tri-, štiri- ali petcevni na visoko, sobno, okvirno anteno ali s priključkom na eletrični tok, dobavlja **trvdka FRANC BAR, Ljubljana,** za Celje njen **zastopnik R. Polšak, Gaberje 126 (Sokolski dom).** Interesentom dnevno na ogled in poskušnjo.

Enoletno jamstvo. — Ugodni plačilni pogoji. — Konkurenčne cene.

Štev. 7260/28.

Razglas.

Mestna občina celjska proda dražbenim potom v sredo, dne **30. I. 1929 ob 9. uri dopoldne** na Sp. Lanovžu

en par težkih rujavih, za vsako vožnjo sposobnih

konj.

Interesenti se vabijo, da se ob navedenem času udeleže predmetne dražbe.

Izdražbane konje je prevzeti in plačati takoj.

Mestni magistrat celjski, dne 23. I. 1929.

Za župana: ŠUBIC s. r.

HALO!

Slavnemu občinstvu naznanjam, da igra v moji gostilni

dnevno Radio

opoldne in zvečer. — Postrežem s **pristno haloško** in **ljutomersko kapljico** od **10 Din naprej.**

Lastna mesnica

nudi **prvovrstno volovsko, telečje, svinjsko sveže in prekajeno meso po zmernih cenah.**

Postrežba točna! Priporočam se za obilen obisk

JOSIP ŽUMER, restavracija in mesarija

Celje, Glavni trg.

Inserirajte v „NOVI DOBI“!

Gramofoni in plošče

iz tovarne **Edison Bell-Penkala Ltd.** kakor tudi plošče **«His Master's Voice»** in **«Columbia»** katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo proti gotovini in po zelo ugodnih obrokih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi predmeti.

†

Ko nas je naš iskreno ljubljeni

Slavči

po sklepu Božje Previdnosti nenadoma zapustil za vedno, smo bili deležni tolikih izrazov sočutja in naklonjenosti, da moremo vsem in vsakomur izraziti svojo zahvalo le z »Bog bodi plačnik!«

Posebno smo dolžni še zahvalo požrtvovalnosti gg. primarijev dr. Steinfelserja in dr. Rajšpa, preč. duhovščini, profesorskemu zboru kr. drž. realne gimnazije v Celju, pevcem, dijaštvu, številnim darovalcem vencev in šopkov ter prijateljem, ki so nas z besedo in pismom tolažili.

CELJE, 26. januarja 1929.

Rodbina Brglez.

Tiska in izdaja *Zvezna tiskarna.* — Odgovoren za izdajatelja, tiskarno in redakcijo *Milan Četina v Celju.*